

РЕШЕНИЕ

№ 7476

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63
състав**, в публично заседание на 01.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7807** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 28240/28.07.2023г. по описа на АССГ, на „АРУДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап. 47 и електронен адрес: [електронна поща], представлявано от В. И. К., чрез процесуален представител адв. А. Ч., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221922000222-091-001 от 23.03.2023 г., издаден от Г. И. М. - орган, възложил ревизията, и М. А. К. - Н. - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 805/13.06.2023г. изд. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с която са начислени на ревизираното лице лихви за забава в размер на 464,79 лв. върху невнесен в срок ДДС за данъчен период м. 08.2021г. В останалата част РА е отменен и не е предмет на съдебен контрол в настоящото производство.

Жалбоподателят оспорва настъпването на данъчно събитие и изискуемост на ДДС по фактура, която е сторнирана чрез кредитно изведствие в следващия данъчен период-м. 09.2021г., поради окето и намира, че не се дължи нито данък по ЗДДС, нито начислените лихви за забава.Иска от съда да отмени РА, в оспоранета част като материално незаконосъобразен.Претендира съдебно-деловодни разноски по списък.

Ответникът - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. А., оспорва жалбата като

неоснователна и недоказана. Излага съображения, че доколкото с РА, не е установено задължение по ЗДДС, а същото е отразено и декларирано от самия жалбоподател, за процесния ревизиран период, по него се дължи, както главница, така и лихва за забава, а факта, че с кредитно известие в следващия период, процесната фактура е сторнирана, е основание за промяна, която се отразява в следващия период, но не и за процесния м. 08.2021г. Иска се от съда да остави без уважение жалбата, като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221922000222-020-001/14.01.2022г., връчена електронно на 17.01.2022 г., с която е възложена ревизия на „АРУДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2020г. до 30.11.2021 г. Със Заповед №Р-22221922000222-023-001/06.04.2022 г., по реда и на основание на чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК ревизионното производство е спряно до получаване на отговор във връзка с открита административна процедура за обмен на информация между приходните администрации на България, У., Германия и Италия, съгласно чл. 7 от Регламент /ЕС/ № 904/2010 на Съвета. Със Заповед №Р-22221922000222-143-001/07.12.2022 г. същото е възобновено, като е определен срок за завършване на ревизията до 19.12.2022 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221922000222-020-002/16.12.2022 г. и №Р-22221922000222-020-003/09.01.2023г. крайният срок за приключване на производството е удължен до 17.02.2023 г. Цитираните заповеди са издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221922000222-092-001/09.02.2023г., връчен на 14.02.2023 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221922000222-091-001 от 23.03.2023 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и М. А. К. - Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 27.03.2023 г. Установен е ДДС за внасяне в размер на 302 102,68 лв. при деклариран от ревизираното лице данък за възстановяване в размер на 16,59 лв.

Не е спорно в производството, че основна дейност на „АРУДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД през ревизираните периоди е онлайн покупко - продажба на автомобили, извън територията на Република България. Съгласно представените писмени обяснения, механизмът на доставките е следният: след получена поръчка от клиент се закупува автомобил от онлайн търгове в сайтове. След закупуването му и до изготвяне на необходимите документи, същият остава на паркинг на съответния аукцион, който е безплатен в рамките на 14 дни, а след това се дължи такса в размер на 90 евро на седмица. Когато документите за експорт на МПС са готови, „АРУДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД уведомява своя клиент да извърши плащане и след получаване на сумата информира паркинга за предаване на автомобила. Управителят на ревизираното дружество е обяснил, че транспортът на превозните средства е изцяло за сметка на клиента. Документите за покупко-продажбата се получават от доставчиците и

изпращат към клиентите с куриер.

„АРУДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е декларирало доставки на стоки /автомобили/ като посредник в тристранни операции по смисъла на чл. 15 от ЗДДС с основание за неначисляване на данък съгласно чл. 79, ал. 2, т. 1 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/. Декларирани са също вътреобщностни доставки /ВОД/ към получатели - дружества, регистрирани на територията на ЕС, както и вътреобщностни придобивания /В./ на автомобили от лица, регистрирани за целите на ДДС в Н. и Германия.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред, като с Решение № 805/13.06.2023г. изд. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, е отменен в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди от м. 01.2021 г. до м. 06.2021 г. и от м. 10.2021 г. до м. 11.2021 г. и е върната административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, като указвам в 30-дневен срок от връчване на настоящото решение да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия за горепосочените видове задължения и периоди от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114, ал. 1-4 от ДОПК и провеждане на ревизионно производство.

Предмет на съдебното оспорване е РА, в потвърдената част, с Решение № 805/13.06.2023г. изд. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, поради което и в настоящото производство съдът следва да установи фактите, относими към спора по същество, а именно законосъобразността на начислените лихви за забава в размер на 464,79 лв. върху невнесен в срок ДДС за данъчен период м. 08.2021 г. , изчислени към датата на издаване на РД, съответно РА-23.03.2023г. Същите произтичат от непогасяване на декларираното задължение за ДДС в законоустановения срок.

Установено е в хода на ревизионното производство и не е спорно в хода на съдебното обжалване, че за данъчен период м.08.2021г. от ревизираното лице е подадена СД по ЗДДС, Вх. № 22191476026 от 11.09.2021г., с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 3 000 лв. Установено е, че ДДС, по съответната декларация за м.08.2021г. не е внесен от ревизираното лице, в периода на възникване на задължението, както и към приключване на ревизионното производство.

Установено е, че за данъчен период м.09.2021г. е . от ревизираното лице е подадена СД по ЗДДС, Вх. № 22191482201/14.10.2021г., с резултат за периода по ЗДДС за възстановяване- 3000 лв.

Установено е и не е спорно между страните, че съгласно СД по чл. 124 от ЗДДС за периода 01.08.2021г-31.08.2021г., е издадена Фактура № 16/26.08.2021г. от „АРУДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с получател и платец Адвокатско дружество „Ч. и И.“, ЕИК:[ЕИК], с данъчна основа 15 000 лева и ДДС в размер на 3000 лв. Основанието за издаване на фактурата е: аванс по доставка на МПС-втора употреба. Фактурата отговаря на изискванията на ЗСч и е надлежно отразена в СД по ЗДДС за периода м.08.2021г. Не е спорно, че в следващия данъчен период- м- 09.2021г., поради разваляне на неформално сключения между страните договор, фактурата е сторнирана като е издадено Кредитно известие/КИ/ № 17/01.09.2021г. Доколкото е установено, че не е извършено плащане по ЗДДС в нормативно установените срокове за м. 08.2023г., а на основание чл. 92, ал.1 от ЗДДС, удостовереното за следващия месец, въз основа на сторнирането на процесната фактура Фактура № 16/26.08.2021г., с Кредитно известие/КИ/ № 17/01.09.2021г., подлежи на процедура по приспадане в следващите

два месеца, ревизиращите са приели, че от момента на възникването на задължението по ЗДДС за м. 08.2021г. до датата на издаването на РА-23.03.2023г. се дължи лихва за забава за периода, поради което на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, с РА са начислени на ревизираното лице лихви за забава в размер на 464,79 лв. върху невнесен в срок ДДС /3 000 лв./, за данъчен период м. 08.2021г.

По делото е представена и приета частта от административната преписка, относима към предмета на спора в съдебното производство. Не са представени доказателства, различни от тези, събрани в хода на ревизионното производство, доколкото не е налице спор по фактите.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че Ревизионен акт /РА/ №Р-22221922000222-091-001 от 23.03.2023 г., издаден от Г. И. М. - орган, възложил ревизията, и М. А. К. - Н. - ръководител на ревизията, в оспорената му част, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

По делото е установено и не е спорно между страните, че жалбоподателят е данъчно регистрирано лице, в т.ч. по ЗДДС. Установено е в хода на ревизионното и съдебно производство, че организацията на счетоводството на ревизираното лице, обхваща пълно, хронологично и аналитично регистриране и съхраняване на информацията от първичните документи, като същото е водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти и утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан. Съгласно чл. 124 от ЗДДС се водят регистрите /дневник за покупките и дневник за продажбите/, които отговарят на чл. 113 от ППЗДДС. Счетоводната отчетност е организирана съобразно изискванията на този закон и на база Н..

Не се оспорват фактическите констатации в хода на ревизионното производство. Спорът е правен и се свежда до материалната законосъобразност на РА, в частта на начислени на ревизираното лице лихви за забава в размер на 464,79 лв. върху невнесен в срок ДДС /3 000 лв./, за данъчен период м. 08.2021г.

Не е спорно, че Фактура № 16/26.08.2021г. изд. от „АРУДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с получател и платец Адвокатско дружество „Ч. и И.“, ЕИК:[ЕИК], с данъчна основа 15 000 лева и ДДС в размер на 3000 лв, е надлежно отразена в СД по ЗДДС за периода м.08.2021г., Вх. № 22191476026 от 11.09.2021г. Не е спорно, че в следващия данъчен период- м- 09.2021г., поради разваляне на неформално сключения между страните

договор, фактурата е сторнирана като е издадено Кредитно известие/КИ/ № 17/01.09.2021г., като е установено и не е спорно, че ДДС за внасяне за м. 08.2021г. не е внесен от ревизираното лице.

По аргумент от чл. 175, ал.1 от ДОПК, лихви за забава се дължат, когато не е заплатено публично задължение, в случая задължение по ЗДДС за м. 08.2021г., в размер на деклариран от ревизираното лице данък за внасяне в размер на 3 000 лв. Съгласно [чл. 89, ал. 1 от ЗДДС](#), когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната ТД на НАП в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период. Разпоредбата на [чл. 125, ал. 5 от ЗДДС](#) предвижда, че декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят, т. е. изискуемостта на данъка настъпва от деня, следващ изтичане на този срок - от 15-то число на месеца, следващ съответния данъчен период. В процесния случай, задължението за заплащане на ДДС по СД по ЗДДС за периода м.08.2021г., Вх. № 22191476026 от 11.09.2021г., в размер на 3 000лв., става изискуемо на 15.09.2021г. Н. му, в срок, обосновава начисляването на законна лихва. Независимо от факта, че с процесния ревизионен акт е признато, че в следващия данъчен период с отрицателен знак е намалено задължението за ДДС, в същия размер от 3 000 лв. и не е извършвана фактически процедурата по възстановяване на основание чл. 92, ал.1 от ЗДДС, въз основа на сторнирането на процесната Фактура № 16/26.08.2021г., с Кредитно известие/КИ/ № 17/01.09.2021г., т.е. с оспорения РА, не се установява задължение за внасяне и на ДДС, в размер от 3 000 лв. за м.08.2024г., безспорен е факта, че не е изпълнено нормативно установеното задължение от ревизираното лице, за внасяне на ДДС, в сроковете по чл. 125 от ЗДДС. Факт е, че е налице забава, считано от 15.08.2021г., до датата на издаването на ревизионния акт 23.03.2023, защото именно с процесния акт /РА/ №Р-22221922000222-091-001 от 23.03.2023г., фактически е извършено признаване на анулирането на Фактура № 16/26.08.2021г., с Кредитно известие/КИ/ № 17/01.09.2021г. До този момент- 23.03.2023г., ДДС, безспорно е установено, че ревизираното лице, не е внесло ДДС за периода м.08.2021г., Вх. № 22191476026 от 11.09.2021г., в размер на 3 000лв., т.е. главното задължение съществува, същото е валидно и изискуемо, до момента на издаването на процесния РА, който го погасява, поради което и правилно и законосъобразно, на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, с РА са начислени на ревизираното лице лихви за забава в размер на 464,79 лв. върху невнесен в срок ДДС /3 000 лв./, за данъчен период м. 08.2021г., като акцесорно вземане за лихви по отношение на главното задължение за внасяне на ДДС за м. 08.2021г.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че Ревизионния акт, в оспорената част като правилен и законосъобразен следва да се остави в сила, а жалбата да се остави без уважение-като неосонвателна.

С оглед изхода от правния спор и направено искане от от ответната страна, същата има право на юрисконсултско възнаграждение, които съдът на определя в размер на 400 лв., в съответствие с чл.8, вр. чл.7, ал.2, т. 1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, съобразно материалния интерес по делото.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 63–ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ без уважение Жалбата на „АРУДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап. 47, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221922000222-091-001 от 23.03.2023 г., издаден от Г. И. М. - орган, възложил ревизията, и М. А. К. - Н. - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 805/13.06.2023г. изд. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с която са начислени на ревизираното лице лихви за забава в размер на 464,79 лв. върху невнесен в срок ДДС за данъчен период м. 08.2021г., като неоснователна.

ОСЪЖДА „А. БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес]0, да заплати на НАП, Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., сумата от 400.00 /четиристотин лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

СЪДИЯ: